

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

26 NOVEMBRE 1951.

PROJET DE LOI

établiissant une surtaxe sur la partie exceptionnelle de certains revenus de l'exercice 1952.

AMENDEMENTS

PRESENTES PAR M. PHILIPPART.

Article premier.

1. — Au 2° supprimer la dernière proposition de la phrase : « même si ces personnes... ».

JUSTIFICATION.

La disposition similaire de la loi du 16 octobre 1945 a donné lieu à d'étranges abus. Il a suffi qu'un directeur ou un comptable fût quelques heures associé pour qu'on appliquât l'impôt extraordinaire à l'intégralité de ses appointements et émoluments, par un véritable détournement de la pensée du législateur. Aussi bien si cette modalité pouvait se concevoir pour l'impôt extraordinaire qui enveloppe 5 années de guerre, les mêmes raisons n'existent pas pour une taxe exceptionnelle devant atteindre un seul exercice.

2. — Ajouter in fine :

Pour la détermination de la partie exceptionnelle des revenus, il est fait abstraction de la majoration des loyers, conforme à la loi.

JUSTIFICATION.

La loi du 20 décembre 1950 a porté la majoration légale des loyers de 70 p.c. à 100 p.c. de droit, de 100 à 150 p.c. d'accord entre parties, de 150 à 200 p.c. par décision du Juge de Paix.

Ces majorations de revenus sont totalement étrangères à l'effet de la conjoncture et à l'activité industrielle provoquée par le réarmement.

Voir :

661 (1950-1951) : Projet de loi.
32 : Amendements.

26 NOVEMBER 1951.

WETSONTWERP

tot instelling van een bijbelasting op het uitzonderlijk gedeelte van bepaalde inkomsten van het dienstjaar 1952.

AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE HEER PHILIPPART.

Eerste artikel.

1. — In het 2°, de laatste zinsnede « zelfs indien deze personen... » weglaten.

VERANTWOORDING.

De gelijkaardige bepaling van de wet van 16 October 1945 heeft aanleiding gegeven tot eigenaardige misbruiken. Het volstond dat een directeur of een boekhouder gedurende enkele uren een vennoot was opdat de buitengewone belasting op het geheel van zijn bezoldigingen en inkomsten werd toegepast. Het inzicht van de wetgever werd hier werkelijk verdraaid. Alhoewel die modaliteit kon opgaan voor de buitengewone belasting welke 5 oorlogsjaren omvat, gelden dezelfde redenen niet voor een uitzonderlijke belasting die slechts op één enkel dienstjaar moet slaan.

2. — In fine toevoegen wat volgt :

Voor het bepalen van het uitzonderlijk gedeelte van de inkomsten wordt geen rekening gehouden met de verhoging van de huishuur overeenstemmend met de wet.

VERANTWOORDING.

Door de wet van 20 December 1950 werd de wettelijke verhoging van de huishuur rechteus gebracht van 70 t. h. op 100 t. h., van 100 op 150 t. h. bij overeenstemming tussen partijen en van 150 op 200 t. h. bij beslissing van de Vrederechter.

Die verhogingen van inkomsten hebben hoegenaamd niets te maken met de conjunctuurgevolgen noch met de nijverheidsbedrijvigheid teweegebracht door de herbewapening.

Zie :

661 (1950-1951) : Wetsontwerp.
32 : Amendementen.

Art. 2.

1. — Ajouter au 1er du § 1er :

Pour les redevables qui ont procédé à une majoration ou à une diminution du capital investi depuis la clôture de la période de référence, les revenus de la dite période sont, en outre, majorés ou diminués de 10 p. c. de l'accroissement ou de la diminution du capital investi, constaté à la fin de la période imposable.

JUSTIFICATION.

Cet ajouté est inspiré par le précédent de l'article 2, par. 7, de la loi du 10 janvier 1940. Si le capital investi a subi une modification d'importance en plus ou en moins, il est indispensable d'en tenir compte pour asseoir une comparaison non faussée entre le bénéfice de référence et le bénéfice de l'année imposable.

2. — Ajouter après le 1er :

Ces revenus, quelle que soit la période de référence retenue, sont majorés de 10 p. c.

JUSTIFICATION.

En septembre 1949, la Banque Nationale, d'accord avec le département des finances, a opéré une quatrième adulation monétaire et réduit la valeur de la monnaie de 12,34 p. c. Il serait peu concevable qu'il ne fût tenu aucun compte de cet amoindrissement dans la comparaison des exercices et, partant, dans la détermination du bénéfice excédentaire.

3. — Aux 2° et 3° remplacer « 8 % » par « 10 % ».

JUSTIFICATION.

Aux 8 p. c. proposés par le projet correspond un bénéfice net de 2 à 4 p. c., soit un profit fort infime.

D'autre part, la péréquation des éléments du capital affectés par les dévaluations monétaires n'est que fort partiellement réalisée par les taux insuffisants de l'article 15, par. 2, des lois coordonnées.

Ces deux considérations justifient le remplacement du taux de 8 p. c. par 10 p. c.

Art. 5.

Ajouter in fine :

Sont écartées du bénéfice de référence comme du bénéfice imposable toutes les créances ou indemnités de dommages de guerre.

JUSTIFICATION.

Au mépris de la jurisprudence, l'administration persiste à prétendre que les créances de dommages de guerre doivent être considérées comme appartenant à l'exercice 1947 ou à un exercice antérieur. Il convient de rappeler expressément que ces créances sont sans consistance tant qu'elles n'ont pas été définitivement liquidées et réglées.

Leur règlement ne peut d'autre part être considéré comme un élément du bénéfice exceptionnel dû à la conjoncture.

Art. 6.

Remplacer le texte du projet par ce qui suit :

Les redevables qui, pendant la période imposable, ont effectué des investissements nouveaux en matériel, outillage et immeubles professionnels, dont le coût dépasse 50.000 francs, bénéficient d'une réduction de la base imposable à concurrence de 30 p. c. du coût des investissements.

Art. 2.

1. — Aan het 1° van § 1 toevoegen wat volgt :

Voor de belastingplichtigen die overgegaan zijn tot vermeerdering of tot vermindering van het sedert het afsluiten van het referentietijdperk belegde kapitaal, worden de inkomsten van vermeld tijdperk bovendien verhoogd of verminderd met 10 t. h. van de vermeerdering of van de vermindering van het belegde kapitaal, vastgesteld op het einde van het belastbare tijdperk.

VERANTWOORDING.

Dit toevoegsel werd ingegeven door het precedent van artikel 2, par. 7, der wet van 10 Januari 1940. Indien het belegde kapitaal een wijziging heeft ondergaan, in meer of minder, dan moet daarmee volstrekt rekening worden gehouden om een onvervalste vergelijking te maken tussen de referentie-winst en de winst van het belastbare dienstjaar.

2. — Na het 1° toevoegen wat volgt :

Die inkomsten worden, afgezien van het beschouwde referentietijdperk, verhoogd met 10 t. h.

VERANTWOORDING.

In September 1949 heeft de Nationale Bank, in overleg met het departement van Financiën, voor de vierde maal de munt gedevalueerd en heeft zij de waarde van het geld met 12,34 t. h. verminderd. Het zou niet opgaan indien men hoegenaamd geen rekening hield met die vermindering bij het vergelijken van de dienstjaren en, derhalve, bij het vaststellen van de extra-winst.

3. — In het 2° en in het 3°, « 8 % » vervangen door « 10 % ».

VERANTWOORDING.

Met de bij het wetsontwerp voorgestelde 8 t. h. stemt een nettowinst van 2 tot 4 t. h. overeen, zegge een zeer geringe winst.

Daarenboven wordt de perequatie van de kapitaalsbestanddelen welke door de muntdevaluaties beïnvloed werden, slechts zeer gedeeltelijk verwezenlijkt door de ontoereikende percentages van artikel 15, par. 2, der samengeordende wetten.

Deze twee beschouwingen verantwoorden de vervanging van het percentage 8 t. h. door 10 t. h.

Art. 5.

Aan de tekst in fine toevoegen :

Zijn uitgesloten van de referentiewinst evenals van de belastbare winst, alle schuldvorderingen of vergoedingen voor oorlogsschade.

VERANTWOORDING.

In weerwil van de rechtspraak, blijft het bestuur beweren dat de schuldvorderingen voor oorlogsschade dienen beschouwd als behorende tot het dienstjaar 1947 of tot een vroeger dienstjaar. Het past er uitdrukkelijk aan te herinneren dat deze schuldvorderingen geen vaste vorm hebben zolang zij niet uiteindelijk vereffend en geregeld worden.

Hun regeling kan bovendien niet beschouwd worden als een bestanddeel van de aan de conjunctuur te wijten uitzonderlijke winst.

Art. 6.

De tekst van het wetsontwerp vervangen door wat volgt :

De belastingplichtigen die gedurende het belastbaar tijdperk nieuwe beleggingen in bedrijfsmaterieel, -uitrusting en -gebouwen gedaan hebben, waarvan de kostprijs 50.000 frank overtreft, genieten een vermindering van de belastbare grondslag ten belope van 30 t. h. van de kosten van de beleggingen.

JUSTIFICATION.

Il est plus que jamais urgent de pousser à la modernisation et à l'amélioration de l'outillage économique de nos entreprises. Il n'échet pas de subordonner la disposition à l'arbitraire de l'administration.

Art. 12.

Modifier comme suit le texte du projet :

Si, au cours des deux années ou des deux exercices, consécutifs à celui dont les bénéfices sont frappés de la surtaxe, le redevable éprouve une perte professionnelle de 30 p. c. au moins du montant de la dite surtaxe, celle-ci est réduite à due concurrence et fait l'objet d'un dégrèvement ou d'un remboursement correspondant.

JUSTIFICATION.

Les circonstances, même sans rapport avec le réarmement européen, peuvent élever anormalement le bénéfice de l'entreprise durant l'année imposable, cependant que les années suivantes, l'affaire sera en perte. Par analogie avec les lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus, qui permettent de déduire du bénéfice les pertes des deux exercices antérieurs, il y a lieu d'étendre à deux ans la faculté de récupération de la surtaxe.

La rédaction de l'article dans le projet est peu heureuse. Il est nécessaire de l'améliorer.

VERANTWOORDING.

Meer dan ooit is het dringend nodig de modernisatie en de verbetering van de economische uitrusting van onze bedrijven te bevorderen. Het past niet dat deze bepaling aan de willekeur van het bestuur wordt overgelaten.

Art. 12.

De tekst van het wetsontwerp wijzigen als volgt :

Indien, in de loop van de twee jaren of van de twee dienstjaren welke volgen op dit waarvan de winst onderhevig is aan de bijbelasting, de belastingplichtige een bedrijfsverlies ondergaat van ten minste 30 t. h. van het bedrag van bedoelde bijbelasting, wordt deze verminderd tot het verschuldigd bedrag en is ze het voorwerp van een overeenstemmende vermindering of terugbetaling.

VERANTWOORDING.

Omstandigheden, welke zelfs geen verband houden met de Europese herbewapening, kunnen op abnormale wijze de winst van de onderneming gedurende het belastbaar jaar verhogen, terwijl het bedrijf in de loop der volgende jaren verlies zal boeken. Door analogie met de samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen, luidens welke het verlies van de laatste twee voorgaande dienstjaren mag afgetrokken worden, is er reden toe de mogelijkheid tot terugvordering van de bijbelasting tot twee jaar uit te breiden.

De redactie van het artikel in het ontwerp is niet zeer geslaagd. Het is nodig ze te verbeteren.

Marcel PHILIPPART.
A. DE VLEESCHAUWER.